

NOVICE

GLASILO KRAJEVNE KONFERENCE SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA IN
KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG

ŠT.: 27

DATUM: 20.12.1985

V Novem letu vam želimo,
zdravja, miru in sreče,
da polje bogato bi rodilo,
gorice grozdje napolnilo,
da za svojo plačo vsak bi kupil vsega bi obilo,
da nikjer na svetu bi ne bilo nesreče,
le ob slavlju bi gorele sveče!

SREČNO NOVO LETO 1986

vam želi skupščina KS, družbenopolitične organizacije
in društva ter uredništvo NOVIC

Družbenopolitične organizacije in društva KS Kog vabijo na prireditve v počastitev 32. krajevnega praznika in 40. obletnice osvoboditve.

PROGRAM PRIREDITEV

v nedeljo, 22.12.1985

ob 9. uri – otvoritev prostorov KS in družbenopolitičnih organizacij ter OTVORITEV KNJIŽNICE.

ob 13.30 uri – šahovsko tekmovanje v dvorani na Kogu.

v sredo, 25.12.1985

ob 9. uri – otvoritev novih prostorov otroškega vrtca v šoli Kog.

v četrtek, 26.12.1985

ob 18. uri v dvorani na Kogu revija pevskih zborov. Sodelujejo: MPZ Ormož, MePZ tov. sladkorja Ormož, oktet Velika Nedelja, vokalna skupina "BELI CVET" iz Miklavža, ŽePZ Gornja Radgona in MePZ Kog.

v petek, 27.12.1985

ob 18. uri v dvorani na Kogu svečana akademija s podelitvijo bronastih značk OF in kulturnim programom

v soboto, 28.12.1985

ob 14. uri streljanje z zračno puško na strelišču v Ormožu za pokal KS Kog.

ob 18. uri v dvorani na Kogu zabavni večer z glasbo PTUJSKEGA INSTRUMENTALNEGA ANSAMBLA (ŽIBRAT FRANČEKA) poje RUDI TROJNER.

Kogovčani, počastite naš praznik s svojo prisotnostjo na vseh prireditvah!

27. DECEMBER 1941

Slovenci smo v svoji zgodovini doživljali toliko lepega pa tudi toliko tragedij kot malo kateri slovanski narod. Prešeren, Finžgar, Levstik, Tavčar in še cela vrsta poetov, piscev in zgodovinarjev je opisala boj za fizični in kulturni obstanek slovenskega naroda.

Vsi so segali po naši kulturni in narodnostni eksistenci: Turki, Madžari, Italijani in najbolj Nemci. Če so vdori Turkov in Krucev bili zgolj materialno roparski, so Nemci in Italijani ropali našo kulturo in narodnostno prvobitnost. In to vedno in povsod. Pa ne, da so se lotevali samo Slovencev in Slovenije. Vse, kar je slovanskega, so hoteli uničiti.

Germanizacija Slovenije je bila prisotna za časa dunajske nadvlade in tudi v času Kraljevine Jugoslavije. Slovenija ni bila dovolj zaščiten pred nemškim vplivom. Tu se je nadaljeval nemški, skorajda fevdalni vpliv v kmetijski posesti. Industrija je bila v pretežni posesti tujega kapitala in prizadevali so si doseči dominanten položaj tudi v politiki in kulturi. To se namreč logično med seboj pogojuje.

Svojo pravo resnico so Nemci povedali 6.4.1941, ko so z vojaško silo v nekaj dneh pregazili Slovenijo in Jugoslavijo. Že maja 1941 je Hitler v spremstvu Eichmana v Mariboru dejal: "Napravite mi to deželo nemško".

Nekaj podobnega je kanil v vsej Jugoslaviji, Češki, Poljski in Rusiji.

Niso ostali samo pri parolah. Takoj so pregnali vso slovensko inteligenco. Vse kar se jim je upiralo so zaprli in umorili, cele pokrajine so izselili in pripeljali svoje ljudi. Edini na svetu so odvzeli roditeljem otroke in jih hoteli vzgajati v moderne janičarje (ukradeni otroci). Barbarsko so uničevali slovenske knjige in kulturo. Celo delovanje čebelarских društev so prepovedali. Mi, ki to pišemo smo bili priča temu početju in nismo do kraja prepričani, da so Germani (Nemci) spremenili svoje namene.

"... Manj strašna noč je v črne zemlje krilih, kot so pod svetlim soncem sužnji d'novi" so si dejali slovenski razumniki – revolucionarji in večina slovenskega ljudstva. Uporabili so to Prešernovo pesnitev iz Krsta pri Savici kot svoj moto in se uprli.

Boj za življenje smo sprejeli. Neizprosno smo preganjali okupatorje vseh vrst in barv. Zmagovali smo in doživljali poraze, umirali smo in tako dokazovali svojo voljo po svobodi.

Zmagali smo! Resnica, da pravični zmagujejo, se je izkazala. Premagali smo mrak in izkoriščanje. Izborili smo pogoje, da lahko generacije, ki prihajajo, gradivjo svoj prostor "Pod svobodnim soncem" kot ga je opisal Finžgar.

In zmagali smo, da ne bi nikdar več bilo Hlapcev Jernejev kot jih je opisal Cankar in Potrčevih viničarjev.

Rodil se je nov družbeni red. Posledica revolucije. In ob vsakem novem rojstvu je prisotna kri.

Tudi mi Kogovčani smo jo prelivali. Že takrat, ko smo preko Soluna in albanskih gora šli v poslednji boj za Jugoslavijo (Kolarič Joško) in takrat ko so naši sinovi,

hčere, očetje in matere izrekli odločeno pripadnost Sloveniji in Slovanstvu, svobodi in pravici v letu entisoč devetsto enainštiridesetm. Pa še prej, ko je na viničarskem shodu v Ljutomeru padel od krogel profašističnega režima Kraljevine Jugoslavije naš kmečki sin z Vitana Alojz Mavrič.

Umirali smo za zidovi mariborskih zaporov. Zgorevali smo v krematorijih Gradca, Dachaua, Aušvica. Naša trupla so plavala po Savi nižje od Jasenovca. Grobovi Kogovčanov so na partizanskih bojiščih.

V granit so na kogovskem spomeniku vklesana imena Kogovčanov, ki so položili svoja življenja na oltar svobode in pravice:

Kerenčič Jožef	09.03.1913–27.12.1941	Maribor
Kerenčič Stanislav	14.11.1920–27.12.1941	Maribor
Pokrivač Bogomir	24.10.1900–27.12.1941	Maribor
Rizman Ivan	26.12.1924–27.12.1941	Maribor
Zabavnik Branko	08.12.1916–27.12.1941	Maribor
Kerenčič Franc	21.09.1911–febr. 1942	Oswiecizim
Borko Ignac	27.08.1918–11.04.1942	Maribor
Grubič Ivan	08.02.1923–28.04.1942	Maribor
Štampar Ivan	19.04.1899–28.04.1942	Maribor
Štampar Ivan	27.09.1917–28.04.1942	Maribor
Kolarič Jožef	29.03.1882–18.05.1942	Oswiecizim
Podgorelec Marko	21.04.1913–08.06.1942	Maribor
Kolarič Branko	29.12.1920–18.06.1942	Oswiecizim

Podgorelec Ivan	27.08.1900–sept. 1942	Oswiecizim
Kerenčič Uršula	17.10.1885–nov. 1942	Oswiecizim
Rizman Marija	24.12.1902–nov. 1942	Oswiecizim
Pokrivač Ana	05.07.1869–02.11.1943	Straubing
Lubetič Matija	30.08.1906–18.11.1944	Bolnica v GOVP

Dečko Karl	04.11.1912–12.12.1944	Luče pri Mozirju
Kolarič Peter	01.08.1911–09.02.1945	Dachau
Žganec Stanislav	22.04.1911–febr. 1945	Paški Koz.,
Vrbanič Ivan	16.07.1926–23.02.1945	Lendava
Puklavec Vincenc	28.09.1920–05.03.1945	Strhovci
Plohl Rudolf	23.03.1894–15.03.1945	Menina pl.
Lašič Franc	22.10.1898–23.03.1945	Zg.Polskava
Zadravec Jože	02.10.1924–27.03.1945	Savci
Rizman Marija	16.01.1927–03.04.1945	Mota ob M.
Čurin Ivan	24.06.1902–08.04.1945	Središče

Sedemindvajsetega decembra 1941 dopoldan so iz mariborskih zaporov kogovski revolucionarji pisali svoj poslednji pozdrav svojcem. "Rad bi živel zate in za Jelko toda tudi umreti se ne bojim" je zapisal ženi Piki heroj Jože Kerenčič iz Jastrebec. Tudi Branko Zabavnik je napisal svoje slovo očetu, bratom in sestram. Tudi drugi so pisali in govorili v slovo, vendar avtentičnih dokazov ni.

Zvesti načelom iz Krsta pri Savici so padali in trpeli, se bojevali in zmagovali, da bi bil Sloveniji in Slovencem, Jugoslaviji in Jugoslovanom, ter Slovanom nasploh, dan svoj prostor, "Pod svobodnim soncem".

Vsem borcem in žrtvam v slavo smo Kogovčani 1953 leta sprejeli 27. december za krajevni praznik.

Drago Zabavnik

Prvi krajevni praznik na Kogu 27.12.1953.

PRIZNANJA OF, KI JIH PODELJUJE KS OB 27. DECEMBRU

Komisija za priznanja in odlikovanja pri KK SZDL Kog, je na svoji seji dne 11.12.1985 sprejela sklep, da se podelijo bronaste značke OF sledečim:

Topolovec Antonu, Borko Francu, Krajevni organizaciji RK Kog in OŠ Kog. Sklep utemeljujemo s sledečimi utemeljitvami:

Krajevna organizacija Rdečega križa Kog:

Na Kogu že vrsto let aktivno deluje krajevna organizacija RK. V svoje vrste združuje številne krvodajalce in aktiviste RK. Njihova humana dejanja so potrjevala globoko človečnost, saj nikoli ne obstanejo, ko je treba pomagati, darovati kri. V svoje vrste združuje krvodajalce, ki so darovali kri tudi 50 krat, 30 krat, 20 krat.

Delo RK pa se ne odraža samo v krvodajalstvu, temveč se vključujejo tudi v druge akcije kot so sosedska pomoč, pomoč ob nesrečah ter razne nabiralne akcije. Posebno požrtvovalno se vrsto let vključujejo njeni aktivisti v nabiralno akcijo za potrebe šolske kuhinje. Za svoje humano delo se organizaciji zahvaljujemo z že-

ljo, da bodo aktivni tudi v bodoče, v kar jih naj vzpodbuja tudi bronasta značka OF.

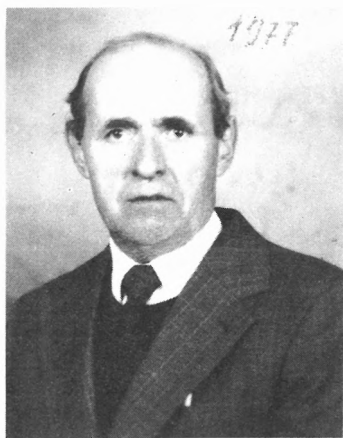
Osnovna šola Kog:

OŠ narodnega heroja Jožeta Kerenčiča Kog je podružnična šola centralne šole narodnega heroja Jožeta Kerenčiča Miklavž pri Ormožu.

Tudi, ko je šola delovala kot samostojna ustanova in danes, ko je kot prva celodnevna šola v občini Ormož orala ledino na sodobnem pedagoškem področju, je vseskozi opravljala svoje pedagoško poslanstvo.

Iz te šole je odšlo mnogo generacij otrok, ki so kasneje potrjevali uspešnost pridobljenega znanja in vzgoje prav v tej šoli.

Šola se s svojim delom vključuje v okolje, živi in ustvarja z njim. Mnogokrat smo bili priča lepim kulturnim programom, ki so jih izvajali otroci šole v tej dvorani. Uspešna pa je šola tudi na področju razvijanja tradicij NOV. Za svoje uspešno delo, ki se odraža v kraju in izven njega ter ob vstopu v samo zgradbo, je šola prejela številna visoka priznanja, katerim danes pripenjamo še bronasti znak OF.

BORKO Franc, upokojeni kmet iz Gomile, rojen 29. 3. 1914 spada med tiste Kogovčane, ki so bili v novi Jugoslaviji nosilci pri ustvarjanju novega družbenega reda.

Težki so bili pogoji gospodarjenja na njegovi hriboviti kmetiji, pa je vedno našel čas za delo v Osvobodilni fronti in v krajevnem ljudskem odboru. Ni bilo nobene politične akcije v Gomili

ali na celotnem Kogu v kateri tov. Franček ne bi sodeloval. V njegovi hiši so bili sestanki, volitve in drugo. Nikar ni zahteval plačila ali posebnih zahval za svoje delo. Pa mu danes ob 40 letnici svobode podeljujemo bronasti znak osvobodilne fronte v znak priznanja in zahvale.

TOPOLOVEC Anton, upokojeni kmet iz Jastrebec, rojen 14.1.1907 je zaslužen Kogovčan. Vse svoje življenje je posvetil kmetijstvu, sadjarstvu in čebelarstvu. Vzorno urejena kmetija, nekdanj prekrasen sadovnjak in velik čebelnjak to potrjujejo.

Pa tov. Tunek ni delal samo zase. Preko čebelarskega društva Ljutomer je

bil mentor mnogim mladim čebelarjem. Že pred vojno je v Sadjarskem in vrtnarskem društvu Kog deloval za razvoj sadjarstva in za postavitev sadne sušilnice.

Po vojni je kot predavatelj sodeloval pri izobraževanju kmečkih fnatov in deklet. Učil je saditi, cepiti, delati in ljubiti zemljo.

Tudi družbeno-politično je bil po svojih močeh aktiven. Delal je kot odbornik v organih oblasti in v Osvobodilni fronti. Bil je predsednik kogovske zadruga takrat, ko je bilo treba zgraditi garažo za avtobus, da bi povezali Kog s svetom. Uspel je. Še danes rad pomaga.

Krajevna organizacija SZDL Kog mu v priznanje podeljuje bronasti znak OF.

BRALNO DRUŠTVO LIPA NA KOGU

Danes, ko na Kogu znova oživljamo čitalništvo, je prav, da se ozremo v preteklost te plemenite ljudske aktivnosti.

V drugi polovici 19. stoletja je bilo na Slovenskem močno narodnostno gibanje. Fran Levstik in drugi izobraženci so čutili potrebo, da s pisano besedo in z zborovanji na taborih propagira slovenstvo in jugoslovanstvo. Ustanovljati so začeli čitalnice in društva.

Že leta 1869 je bila v Ormožu ustanovljena čitalnica, kjer so bili tudi člani iz okoliških krajev (F. Zabavnik iz Vodranec).

Čitalnica na Kogu je bila ustanovljena okrog leta 1880. Ustanovil jo je nadučitelj Slanc. Čitalnica se je razvijala, izpopolnjevala svoj knjižni fond in se tudi organizacijsko prilagajala.

V prvem desetletju 20. stoletja delujeta na Kogu že dve čitalnici: Pod okriljem Bralnega društva Lipa (liberalci), druga pa pod okriljem Prosvetnega društva (klerikalci).

Bralno društvo Lipa je ustanovil Zadravec Jožef, kmet iz Lačavesi. Mnogo so mu pomagali: Vrabel Alojz s Koga (takrat študent), Brumen Ivan kmet in trgovec s Koga, Rubin Ivan kmet s Koga, ter kmečki sinovi Ciril, Peter in Jakob Zabavnik iz Vodranec, ter mnogi drugi.

Društvena aktivnost je bila obsežna. Knjig je bilo okrog 1500 in vse so bile prebirane. Knjižnica je bila odprta redno ob nedeljah.

Knjižnica je bila prvotno pri trgovcu Rau Ivanu, pozneje pa pri Zdravcu Jožefu (sedaj Luskovič).

Nadalje je društvo razvijalo tudi odersko dejavnost. Vsako zimó so pripravili po 2–3 igre.

Posebno vrednost so pomenili družabni večeri članov. Tudi veselice na prostem so prirejali. Nesporno je da je društvo opravilo svojo kulturno in narodno poslanstvo. Tu je treba še posebej izpostaviti sledeča imena: Rau Ivan, Košra Robert, Zadravec Ignac, Rizman Franc, Vičar Ignac in Čurin Stanko, ki je bil tudi knjižničar.

Knjižničarji so še bili: Lukman Vincek, krojač, Zdravec por. Luskovič Vida in zadnja Lukman por. Zorjan Mimika.

Knjižnica je bila poslednjič odprta 6.4.1941, ko so Nemci napadli Jugoslavijo. Ob prihodu na Kog so knjige sežgali. Niso pa mogli sežgati zavesti, ki so jo te knjige dale bralcem.

Bilo bi primerno, da bi novo knjižnico na Kogu poimenovali po Bralnem društvu Lipa. S tem bi izkazali zahvalo vsem tistim vrlim Kogovčanom, ki so že pred več kot sto leti dajali velike žrtve za slovensko kulturo in jugoslovanstvo ter slovanstvo nasploh.

Na koncu prosimo Kogovčane in druge, da prinesejo v novo knjižnico eventuelno ohranjen izvod knjige iz prejšnje knjižnice. Z zadovoljstvom pa bomo sprejeli vsako knjigo, ki ste jo pripravljene odstopiti knjižnici.

Drago Zabavnik

Viri:

Zgodovina Slovencev (stran 472)
Ormož skozi stoletja II (stran 219 in 223)
Čurin Stanko iz Vodranec
Luskovič Vida, Lačaves

PROGRAMSKO VOLILNA KONFERENCA SZDL KOG

Krajevna konferenca SZDL Kog je na svoji letni programsko volilni konferenci dne 15.11.1985 ocenjevala dosedanje delo KS in ocenila, da je bilo relativno dobro. Na naše delo so vplivale še posebej razmere v tem letu – pozeba v vinogradih.

Prizadevnost slehernega člana SZDL bi morala biti bolj prisotna. Sama konferenca se je s svojim delom vključevala v vsa društva in organizacije v KS. Pri samih volitvah za nadaljnjo mandatno dobo v organizaciji SZDL smo s spremembo podpredsednika KK SZDL izvolili Zdravec Jožka iz Vitana in sekretarko Pevec Anico. Vaške odbore in razne komisije pri KK smo tudi s ponekod z majhno dopolnitvijo in spremembo dopolnili. Tudi z evidentiranjem za možne kandidate v krajevni skupnosti,

družbeno-politično skupnost in samoupravne interesne skupnosti za volitve 1986, smo končali.

Zbor krajanov, ki sta ga sklicala skupščina KS in KK SZDL Kog je bil številčno zadovoljiv. Zbor je bil sklican zaradi razprave za možni drugi občinski samoprivek in razprave o investicijah v občini Ormož v obdobju 1986–90. Sklep razprave o občinskem samopriveku je bil takšen, da se zahteva revizija prvega in programa drugega občinskega samopriveka.

Na plan investicij smo dali takšne pripombe, da bolj upoštevajo interese naše KS.

Lah Janez

”ČISTI IN ZELENİ KOG”

Na pobudo konference SZDL in skupščine KS je svet KS Kog 14.9.1985 organiziral delovno akcijo pod geslom ”ČISTI IN ZELENİ KOG”.

Na akciji je sodelovalo 194 ljudi in opravilo 1154 delovnih ur, ne računajoč ekip mladine, ki je zbirala staro železo ter ga zbrala preko 8 ton.

Veliko ljudi se je vabilu odzvalo, mnogi pa so akcijo ignorirali, kot da ne bi urejevali NAŠEGA OKOLJA in NAŠIH CEST. Obstajali so deli vasi, ki se akcije sploh niso udeležili (del Jastrebec, Vodranec–Pesovčak, delno Gomila). Večji del krivde na teh področjih nosijo skupinovodji, zato bo nujna na teh področjih zamenjava letih.

Ponekod so se slišale pripombe, da plačujemo krajevni samoprivek, zakaj bi še morali delati. Res je, da ga plačujemo, vendar, če bi želeli za to delo, ki ga opravimo na delovnih akcijah naročiti in plačati izvajalca, bi ostalo malo ali nič sredstev za vzdrževanje – gramoz in druge programe iz krajevnega samopriveka.

Zaradi premalo spoštovanja odloka o vzdrževanju cest, ki zahteva, da morajo lastniki zemljišč ob cestah sami odstraniti drevje in gmičevje ob cesti, je veliko delovnih ur na akciji bilo porabljenih za ta dela. Prihodnje leto, ko bomo od ljudi zahtevali, da dosledno upoštevajo določila odloka, bomo na akciji urejevali cestišče in jarke.

V zadnjem času se veliko ljudi, predvsem tisti, ki jih opozarjamo na nepravilnosti, ki jih napravijo na cestah, čudi zakaj se naenkrat zahteva takšen red na cestah. Ceste so družbena lastnina in so v splošni rabi ter jih upravljajo, vzdržujejo in financirajo krajevne skupnosti, zato je krajevna skupnost dolžna, da jih nadzoruje, tudi preko občinskega upravnega organa pristojnega za inšpekcijo cest. Za vzdrževanje krajevnih cest namenjamo ogromna finančna sredstva (letos preko 60 % krajevnega samopriveka, kar je največji % v občini), tako, da nam ostane malo sredstev za druge programe. Načrtov imamo veliko, želeli bi tudi kakšno cesto asfaltirati. Če bomo morali za vzdrževanje, ki postaja vse dražje namenjati zaradi malomarnosti nas vseh toliko denarja, nam ne bo ostalo za modernizacijo (asfalt) ničesar.

Želim, da nas je na prihodnji akciji več, saj s tem izpričujemo pripadnost svojemu kraju, pripadnost skupnosti v kateri živimo.

Vsi tisti, ki se letos niso hoteli udeležiti akcije pa naj premislijo, če je njihova odsotnost bila poštena do sokrajanov, ki so se akcije udeležili.

Milan Pevec

POROČILO O PRIPRAVAH ASFALTIRANJA CESTE LAČAVES—MALI KOG

Skupščina KS je zadolžila svet KS, da prouči možnost uporabe dela finančnih sredstev iz krajevnega samoprispevka, katera so po referendumskem programu namenjena za obnovo ceste Lačaves—Mali Kog. V ta namen je bil naročen predračun pri treh izvajalcih. Najcenejši ponudnik je bil "Varaždin ceste". Predračun je znašal 12.000.000,— din. Na osnovi tega je bil narejen razdelilnik, kako bi se naj ta sredstva zbrala. Največji problem je bil v tem, da je v času referenduma bila ta cesta lokalna, kar je takrat pomenilo, da bi obnovo te ceste sofinancirala občinska cestna komunalna skupnost. Pozneje je zaradi novih kriterijev ta cesta prekatégorizirana v krajevno cesto, tako smo sedaj sami upravljalci in vzdrževalci te ceste.

Računali smo, da bi vsaj 30 % predračunske vrednosti sofinanciral Slovin TOZD Vinogradništvo, 30 % iz krajevnega samoprispevka, 40 % pa bi zbrali krajanji po pogodbah, tako da bi lastniki zemljišč in hiš ob cesti prispevali nekoliko več kot ostali krajanji. Na zboru krajanov so bila mnenja o tem ali naj se gre v akcijo zbiranja sredstev deljena, predvsem za to, ker je letos bila slaba letina. Sklep zbora krajanov je bil, da se v akcijo gre pod pogojem, da Slovin prispeva svoj delež in če lastniki ob cesti Lačaves—Mali Kog zberejo predvidenih 3.000.000 din. Le—ti se na posebnem sestanku na Malem Kogu niso mogli sporazumeti, saj so smatrali, da skupina, ki je pripravljala razdelilnik ni pravično razdelila bremen.

S Slovinom smo dosegli načelni dogovor za sovlaganje, pismeni sklep smo prejeli 13.9.1985 — citat sklepa: "Vlogi KS Miklavž in KS Kog se ugodi in se jima za asfaltiranje krajevnih cest Temnar in Mali Kog prispeva vsakemu po 1.000.000,— din. Sredstva se zagotovijo iz sredstev proste amortizacije, ko bo TOZD Vinogradništvo investicijsko sposoben." — Konec citata.

Kljub temu bomo z akcijo nadaljevali. Sredstva, ki so že zbrana iz samoprispevka so deponirana na banki, tako da ne bomo toliko izgubili pri inflaciji (obresti).

Na zboru krajanov in sestanku na M. Kogu in tudi sicer se ugotavlja, kako malo so naši krajanji informirani. Predvsem o investicijah, porabi finančnih sredstev, sklepih samoupravnih organov. Finančna in druga poročila redno objavljamo v NOVICAH, prav tako pa so na razpolago v KS. Mnogi med nami so prepričani, da vsi samoprispevki ostanejo v KS. Istočasno plačujemo tudi občinski samoprispevek, s katerim uresničujemo program občinskega samoprispevka (šola Velika Nedelja s telovadnico in telovadnica Središče), s krajevnim pa program krajevnega samoprispevka. Vsakdo se lahko prepriča, da se denar uporablja strogo namensko po planu in programu, ki ga vsako leto sprejme skupščina KS.

Milan Pevec

PROGRAM DELA OO ZSMS KOG

Meseca novembra smo imeli mladinci OO ZSMS Kog programsko konferenco, na kateri smo sprejeli program dela za 6 mesečno obdobje (od decembra 1985 do maja 1986)

- a) december:
ureditev mladinske sobe (to smo že uresničili, popravili smo pod in dokončno oblepili tapete)
udeležba na pohodu Štefke Sovič, ki bo 20.12.1985
- b) januar:
smučarsko tekmovanje (skoki v Jastrebcih — to je odvisno od vremena)
pogovor o delu pionirske in mladinske organizacije na Kogu
volilna konferenca
- c) februar:
pustno rajanje
- d) marec:
namizni tenis — tekmovanje OO ZSMS na ravni občine
- e) april:
okrogla miza na temo kmetijstvo — povabiti hočemo oz. želimo osebo, ki nam bo znala kaj več povedati o kmetijstvu in odgovarjati na zastavljena vprašanja.
- f) maj:
kresovanje

udeležitev športnih tekmovanj, ki se bodo vrstila v tem mesecu okrog dneva mladosti.

To je le okvirno zastavljeni program, ki se bo seveda redno dopolnjeval in spreminjal.

Naša največja želja je še vedno, da pritegnemo čim več mladincev v ta naš krog.

Še naprej bomo sodelovali z drugimi DPO in KS.

Radi bi se zahvalili tudi vsem tistim, ki so nam pomagali pri tehničnem delu naše izobraževalnega programa, ki ga prireja OK ZSMS Ormož.

To je bil dvodnevni seminar in bilo je potrebno veliko dobre volje in trdega dela, da se je odvijal po načrtanem programu.

Ker nam je to tudi uspelo lahko le še enkrat rečemo vsem, hvala!

Mladinci pripravljamo tudi novoletno praznovanje v našem prostoru mladinski sobi. To se bo odvijalo na predvečer novega leta. Vabljeni vsi tisti mladinci in mladinke, ki ste že kdaj koli bili med nami, posebej pa še tisti, ki boste zdaj prvič.

Predsedstvo OO ZSMS Kog

”En glažek Čurina” ali ...!!!

Vse bi bilo v redu in prav, nikakšnega pisanja bi ne bilo treba, če ne bi v Jani 11.9.1985 v sestavku pod gornjim naslovom bilo zapisano tudi naslednje: ”Kog bi bil vas bogu za hrptom, če ne bi tu domoval veliki vinogradnik Stanko Čurin, ki je nekaj več kot v dveh desetletjih spremenil podobo kraja.”

Moram povedati, da nas je bilo veliko takih, ki smo to prebrali in nas je ta stavek zelo motil. Tako sem se v svojem imenu in na pobudo drugih krajanov Koga, tudi takih, ki tu ne živijo, čutil dolžnega, odgovoriti reviji Jana s primernim pismom.

Pisma, ki je bilo poslano ”Jani” 20.9.1985 niso hoteli še do danes objaviti in tudi ne povedati, kje je vzrok, da ga ne objavijo. Zato sem se odločil, naj vsaj vsak Kogovčan, ki ga to zanima, pismo, ki ni bilo nikakor zlo namerno prebere in reče svoje ob tem. Prepričan sem namreč, da čevlje najboljše ve soditi kopitar, mi Kogovčani svoj kraj in svoje ljudi!

Tako se glasi pismo, naslovljeno na revijo Jana:

P I S M O

Ali je kje na svetu kraj – ”BOGU ZA HRBTOM”

Ponosni smo na Stanka Čurina, strokovnjaka med vinogradniki in vinarji, na človeka, ki mu ni tudi kot prijatelju in znancu, moraš iskati enakega daleč naokoli. Redko kdaj se pojavi kak članek o Kogu in njegovi okolici, a če sploh kak novinar kaj napiše, je napisano tako skromno, na kratko, kot bi zares krajan KS Kog, nikdar ničesar ne naredili. Mogoče boste rekli, zakaj se potem, sploh oglašamo, zakaj nismo zadovoljni, da smo enkrat le zavzeli celo stran neke revije.

Prepričan sem, da bi bili zadovoljni in srečni, če ne bi v sestavku, ki ga je napisala Albina Podbevšek, v Jani z dne 11.9.1985, bilo napisanega stavka, ki je zelo prizadel slehernega Kogovčana in okoličana prav tako pa tudi ”zlatega” – Stanka ČURINA: ”KOG BI BIL VAS BOGU ZA HRBTOM ČE NE BI TU DOMOVAL VELIKI VINOGRADNIK STANKO ČURIN, KI JE V NEKAJ VEČ KOT DVEH DESETLETJIH SPREMENIL PODOBO KRAJA.”

... In Kogovčani ter okoličani se oglašamo zato, da bi poleg bralcev, še nekaj vaših inženirjev in doktorjev, ki so zapisani kot člani sosveta pa tudi sama glavna urednica, razmislili o tem sramotnem stavku, ki ga ne moremo preboleti.

Prepričani smo, da en sam človek nikjer na svetu ni sposoben spremeniti podobe kraja v taki meri kot si je zamislila novinarka. Če človek pride iz Ljutomerske strani na Kog in odide s Koga proti Ormožu v katero občino tudi spadamo in nismo nikakšen Kog pri Središču, mora priti in oditi po temi, ali pa imeti zavezane oči, da vidi stvari takole, kot jih je videla in zapisala Albina PODBEVŠEK. Njeno novinarsko oko, je dokaj skromno, in novinarska žilica nekje nedorašena, če upa zapisati za kraj v katerega se je pripeljala po asfaltu, da je ”Bogu za

hrptom”, čeprav je dobro povezan s svojim občinskim središčem Ormožem, že precej let. Ni povprašala, kdo je še zraven Čurina, ki je vedno in rad sodeloval v vsaki akciji naše KS, sodeloval pri izgradnji 12 km asfalta. Zakaj ni povprašala Stanka vsaj to, koliko je še v Kogovski KS poleg 100 ha družbenih goric in približno toliko privatnih obnovljenih vinogradov, ki jih ona ni videla in skozi katere jo je morala peljati pot, še ne obnovljenih.

Sleherni naš krajan bi vedel povedati, da je Kog, če pogledamo še v prejšnje stoletje nazaj, dal velike moze: ljudskega pesnika, večnega popotnika Slovenskih goric Božidarja Flegeriča, doma iz Vodranec, velikega publicista Božidarja Borka, rojenega v Gomili, narodnega heroja profesorja Jožeta Kerenčiča, rojenega v Jastrebcih, in še bi lahko naštevali. Pred leti so pri nas na Kogu stekli prvi metri asfalta in vodovodnega omrežja, praznovali smo 200 letnico šole, odkrili spomenik borcem kurirske postaje TV-15-S, postavili novo mrliško vežico, v vsako četrto gospodinjstvo napeljali telefon in zopet bi lahko še naštevali.

Malo smo se širokoustili in hvalili vsa ta leta, a veliko naredili. Vse je nastajalo in še nastaja, z veliko našega denarja, dobre volje, brezplačnih delovnih ur, vsakdanjega odrekanja. Prav tako kot vinska trtja, je vse to dobro rastlo in še raste z nami, pri vsem tem smo složno in z veseljem vedno sodelovali vsi Kogovčani in okoličani, a bili smo v svoji skromnosti prepričani, da bo nekdo nekje namesto: ”KOG BI BIL VAS BOGU ZA HRBTOM...”, zapisal: Kog je lepo urejena vas na griču, kjer je sedež KS, šola in cerkev, okrog in okrog pa je razgled čez lepo urejene vinograde tja do ravnice, kjer so zadnje okoliške vasi, povsod tu okrog pa živijo, složni, dobri, pošteni in delovni ljudje!

MLADINCI – KOGOFSKA SNAGA

Mladinci smo se enoga lepega sobotnega večera zmislili, ka bi lahko zbirali storo železo in tak spucali naš kraj. Bili smo fsi zadovoljni, ka so se naše trde glove lahko spotile neke tak pametnega. Mi pametnjakoviči smo mislili, ka bode Kog našo delo sprejejo z odprtimi rokami. V toti veri smo živili fse do tiste sunčne nedele, ko smo se spravili nad naše zloglasne rupače.

Tisto nedelo smo se zbrali v grabi pri Mundoven Viktori. Nejpret nas je dodobra prestrašjo Flacof Darjan s svojim motoron, potlan pa še Mundof pes Gros, ki je resen pes pa pol. Lahof Vanči pa naša predsednica OO ZSMS Kog sta prišla s traktori pa prikolicami. Bilo nas je čüda in zakadili smo se v prvoh rüpačo.

Rovarili smo po fseh izmečkih pa odpadkih naše civilizacije. Če ne bi bili te fsi zagreti pa veseli, venda nobeden ne bi pogledno tiste nesnoge. Čüdno, kak smo lidje fini, dobri, olikani pa lahko delamo takšno nesnogo. Pa jo delamo! Pa še kakšo! Fso človeško lepoto pa finočo najdeš v takši rupači. Store avte, alfe, konte, fedre, lunce, šporhate, postelee,... fse fse smo nosili na prikolico. Bilo je praf lüšno dokič nesmo naših najdenin dopelali na Vitani k poslovalnici. Ko smo spravili železo dol, je naše veselje skalijo Veselko, ki nas je nadro, ke vložimo toto nesnogo v bližino jegove kuče. Potlan se je malo potolažjo, ko smo fsi navalili v jegovo gostilno na pijačo naše in vaše mladosti – COKTO.

Obiskali smo tüdi rüpačo pri Rizmani na Vitani in pa nekšo rüpačo pri Bükofci v Hermancih al ke je že tisto za en kraj. Na kunci smo ugotovili ka smo zbrali čüda železa in ka smo fejt zmontrani. Zadovolni smo se odpravili fsaki na svojo stron in si mislili kak smo družbenopolitično aktivni in kak smo naredili liden veko korist.

Kakšo korist le?! Napravili smo malo placa v rupačah in

veselo nedelsko popodne Kogofčanon, ki so se zabavali ob pogledi na nos.

Rezultat je v glOVnen toti, ka mladinci lahko železo zbiramo fsako leto rupače pa bodo fsako leto opet pune. Zakej ne bi mogli meti na Kogi skupnega odlagališča za smeti? Morti ga momo samo joz za jega ne ven. Neje lep pogled na küp železa pa drüge nesnoge gdo prideš v šumo.

To pa še neje fse. Najbolj so nas naplohtali te, ko je prišla na red akcija za čisti pa urejeni Kog. Nos revčeke so poslali okoli po kučah pobirat železo. Lidje pa so nas samo čüdno gledali pa še niso šteli dati eni tistih luncof pa šporhatof. Finta je v ten ka lidje niso bili obveščeni o toten deli akcije. Budale neso izpali tisti, ki bi mogli obvestiti lidi pač pa mi.

Moj namen je še bijo ka pokritiziran našo KS glede cest, ki so resen v slaben stanji. Naš predsednik KS Pefčof Milan pa je venda slutjo ke namerovlen in je hitro do ceste pošodradi. Toti šoder je tak kaplica v morje. Momo pošodrano cesto, nimamo pa skopanih jorkof in ko pride nevitha momo vrli prebivalci Vodrenskega vrha po domočen "Cvetlične ulice nad Sončnoj dolinoj" ves šoder pri Vičorovi Moniki v grabi.

Ko pridejo po takši nevihti naši vikendaši preživiti sunčno nedelo na svoj vikend, vidijo takšo cesto. V enem mojem prejšnjem sestavki je bilo poudarjeno, ka se v našem vrhi srečovlejo lidje različnih narodnosti. Kej si ze misli o nos naš Indijec pa Taljon pa Švicar. Taljon pa Švicar sta venda vesela ka živita v kapitalističnih državah. Neuvrščeni Indijec pa duma tüdi nemre nič lepega povedati o nos. Pomislite, še celo v daljni Indiji znojo kak momo slabo ceste zrihtane!

Lačovski Piškur

METLA, METLI, METLO DAJE!

Na kraji je furt kunec!

Ke si mislite, poglednite, človik se obrne malo sen, pa malo to, etototiga na, pa je leto okoli. Meni se vidi, ka sen se nič ne zmotjo kdo sen napovedo ka bode 1985. leto čüda slabšo od 1984, pa čüda, čüda bojšo od 1986. leta. Kak fse zgledi bode f to formo šlo tudi napre.

Nejte si misliti ka bode sploh fse tako črno kak to zgle-di. Morti bode pa hitro opo sneg pa bomo meli fsepovsot fse belo, še po nejžihih nede čistoče sfalilo. Pa ka nam prek predugočasen bi vam rad za kunec leta povedo le por stvori od tistih, ki so letošjo leto najbolj pošteno živeli, delali, pa tudi gučali: Ka nam obiro sploh samo drugih, bom vam najpret povedo kera stvor je bila letos najbolj resna, ki se je meni duma zgodila: Kak sem pret že enkrat reko, ka nam šinfo samo druge, vam morem povedati, ka je pri meni duma ne fse tak kak bi moglo biti. Nede mi namreč v glavo, zake so biki vun z držovnih štol plačeni 10 jurjof pa še več boljše od naših. Zej pa že fsi sprobavljejo razne novacije pa inovacije, te pa sen tudi jas mislo malo neke prišparati f toti gnešji dra-

gošči. Dva bika sem ekstra privezo pa sen jidva tri dni hronjo s tistimi papiri, ki jih skoron fsaki den dobim za razne sestanke pa seje totoga VISA pa onoga SISA. Eden je štrti den crkno, drugega pa je živinozdravnik kume k sebi spravjo. Kak je ugotovjo živinozdravnik, bika tistih papirof od Zadružne zveze Slovenije, f kerih so bili napisani različni UKREPI, ki so bili že stokrat napisani pa nigü ponucani, bika nista mogla prebaviti.

Je reko nazadnje živinozdravnik, ka bi se z menom glihtok zgodilo, če bi fse tote papire spreštejo, gli tak kak s tistim bikom, ki ga že dugo nega več.

ŠKRLEC Ivek – je mehaničar pa ne kmet, el fseeno štirdira, zake mo koruzo, ki jo je posejo na 1 ha jive tak žuto, kak je jegov novi avto, če pa je gor raztepo cele kupe kurečjokof. Nišče drugi mo nemre dopovedati, ka gnes den gnoj pa seme koštata več kak gor zrose, pa kej gut človik poseja, bi prošjo Kolaričevo Emo šefico aktiva žensk na Kogi, naj mo ona to proba razložiti.

Še huje kak z Ivekom pa je s SMOLETOVIM Dragom, ker fse to joko dobro zno, neda pa valoti, zato pa če nam dokazati, ka se sploča gospodariti, pa ka lahko dobro gospodaríš na zemli, če moš seveda dobro penzijo poleg fsega.

Eden takšnih prvih, ki kdo šte drugače štidira je predsednik KS PEVEC Milan. Tota leta ke je živjo na Kogi pa gledo pod sebe okoli sebe, se mu je vidlo, ka je na Kogi fse lepo pa vredí, zej pa, ki se je preseljo v jastrebsko vaško skupnost pa guči ka je doleh fse vredí pa goreh fse narobe. Pri selitvi je bijo najbolj razočarani nad klumpom keko si ga je spravjo f totih ožejenih letih, pa zoti tudi trdi, ka se mu je žena nasilno fselila f hižo. Zato ke je v načrti poleg zamenjave kuhinjskih romorof pa šporheta mejo tudi zamenjavo tiste, ki mo je do zej kuhala.

In za konec tega leta,
ki tak hitro se izteka,
kaj naj rečem vam v pozdrav,
da bo vse lepo in prav?

Naj namesto stiska roke,
v šolo spravim vam otroke,
naj obrnem vse ljudi,
ki v tem letu so narobe šli?

A vam sode naj zatikam,
da bo mošt v njih ostal,
in naj to vam vse zanikam,
kak je prešal nek nepridiprav?!

Toliko je teh stvari,
ki bi jih moral vam razkriti,
a ko obračam vse reči
nikdar do konca ne morem priti!

Zato bom raje vse zakopal
v tem starem, **dobro dragem** letu,
in za večno bom pozabil
vse tegobe, v tem letu!

Zato naj bude še dolgo vam v spomin,
srečno dobro staro leto
a to, ki pride zdaj tod mimo,
ga ne dam za nič na svetu!

Dr. METLA

OBVESTILA

Krajevna skupnost KOG razpisuje prosto delovno mesto tajnika – administratorja krajevne skupnosti. Delo bi predvidoma trajalo 16 ur mesečno. Razpis velja do 10.1.1986. Prednost imajo kandidati, ki niso redno zaposleni, s srednješolsko izobrazbo administrativno–ekonomske smeri.

Krajevni urad KOG bo od 1.1.1986 dalje odprt vsak dan samo od 7. do 11. ure.
Prosimo stranke, da spremembo sprejmejo z razumevanjem.

Krajevna skupnost KOG obvešča krajane, da lahko ob smrti svojcev kupijo krste na Kogu.
Prodajo vrši ob vsakem času NOVAK Dušan, krste so vskladiščene v mrliški veži. Cene krst so enake kot v Ormožu in Ljutomeru.

STATISTIKA

V letu 1985 so bili rojeni 4 otroci (do 1.12.), umrlo pa 15 krajanov. Pred 50 leti je bilo rojenih 41 otrok, umrlo pa 29 krajanov.
Danes šteje krajevna skupnost 1019 prebivalcev.
Najstarejši krajan je Čurin Stanko iz Vodranec, najstarejša krajanica pa Vogrinec Marija iz Lačavesi.

PREKLIC

Preklicujemo neresnične govorice, ki se širijo o Meško Maksu iz Jastrebec št. 10

Trop Franc
Zabavnik Vera
Puklavec Ivan
Puklavec Marjana
in drugi Kogovčani, ki neresnično govorijo, da je Meško Maks ukradel hlače.

O G R A D

Industrijsko gradbeno podjetje Ormož se vam priporoča z vsemi gradbenimi deli in uslugami. Za naročila se toplo priporočamo.

Vsem poslovnim partnerjem in občanom ob vstopu v **NOVO 1986** leto želimo mnogo sreče in zdravja ter prijetno praznovanje.

Delovnim ljudem krajevne skupnosti Kog ter vsem občanom občine Ormož želi

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1986

MLINARIČ IVAN – tapetnik in dekorater iz Koga.

Priporoča se s svojimi uslugami: preoblačenje sedežnih garnitur, jedilnih kotov, stolov in izdelovanje vseh vrst avtomobilskih prevlek in druge dekoracije v avtu.

Spet eno leto kmalu bo za nami,
z njim vse stare brige in skrbi,
n o v e m u hitimo zadaj nasproti –
z željo, da bi z d r a v i ga dočakali.

SREČNO, VESELO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO želi vsem Kogovčanom Prosvetno društvo Jože Kerenčič **KOG**.

Vsem delovnim ljudem, poslovnim sodelavcem in občanom

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1986

želi "Mercator – Zarja Ormož", ki vam v svojih poslovalnicah na območju občin Ormož, Ivanec, Varaždin, Novi Marof in Ludberg ponuja najrazličnejšo blago. Pridite in prepričali se boste, da vaša trgovska organizacija "Mercator – Zarja Ormož" resnično skrbi za vaše potrebe.

Lovci iz LD Kog želimo Kogovčanom vse najboljše v letu 1986. Želimo, da bi tudi v bodoče složno delovali pri varovanju človekovega okolja in divjadi.

DROGA PORTOROŽ TOZD GOSAD Središče ob Dravi

Vam v vseh trgovinah nudimo kvalitetne vložene vrtnine, vložene gobe, sladkor za posip, čaje in začimbe. Odkupujemo vse vrste zdravilnih zelišč, in gob in razne gozdne sadeže.

V kooperaciji organiziramo proizvodnjo vrtnin in vzgojo gob – šampinjonov.

OB VSTOPU V LETO 1986 ISKRENE ČESTITKE !

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1986

vam želi

SLOVIN KMETIJSKI KOMBINAT JERUZALEM ORMOŽ
